

Posudek na bakalářskou práci Lucie Matějkové s názvem Státní a nestátní podpora osamělých matek.

Posuzovaná práce je rozdělena do čtyř částí. První kapitola seznamuje čtenáře s okolnostmi, které mohou formovat situaci osamělých matek zejména po rozvodu, ale i v důsledku nesezdaného soužití. Autorka se zabývá i hodnocením ekonomické situace osamělých matek, resp. s jejich celkovými poměry. Kapitola je vhodně doplněna statistickými a sociologickými zjištěními, dokreslujícími postavení osamělých matek.

Druhá část je nazvaná Analýza finanční a sociální podpory státu osamělým matkám. Jednolivé podkapitoly však spíše popisují situaci v obecné rovině, než analyzují mechanismy systému sociálního zabezpečení. Text by mohl být zařazen do jakékoliv práce zabývající se sociálním zabezpečením. Proto by možná stačilo zpracovat tuto část ve stručnější podobě.

Třetí kapitola se zabývá nestátními neziskovými organizacemi, které pomáhají osamělým matkám. V úvodu jsou snad zbytečně obsírně uvedeny základní informace. Za pozornost stojí popis programu konkrétních nestátních neziskových organizací orientovaných na pomoc osamělým matkám. Je škoda, že autorka nevyužila alespoň stručnou charakteristiku údajů z tabulky 1 přílohy II. jako úvod do kapitoly 3 nebo podkapitoly 3.2.

Čtvrtá kapitola pod názvem Možnosti zlepšení situace osamělých matek se má zabývat popisem některých možností, jak poměry této části žen s dětmi zlepšit. Pro nestátní neziskové organizace a oblast státní sociální politiky autorka vyslovuje jednotlivé konkrétní náměty, jak pomoci osamělým matkám. V souvislosti s působením úřadů práce a politiky zaměstnanosti a oblasti vzdělávání se doporučení pohybuje spíše v obecnější rovině a konkrétnější závěry chybějí.

Nevím odkud byl získán závěr na s.9. že vzestupný trend rozvodovosti započal již za druhé světové války. Dostupné statistické údaje naznačují něco jiného.

K ojedinělým překlepům patří například :Na s. 16 se píše, že mezi osamělými matkami je nadhodnocen podíl žen se základním vzděláním, nebo jde spíše o jejich nadprůměrný počet? Na s.37 se uvádí, že příspěvek na výživné je charakterizovaný v části 3.1.2. 3., přitom je to podkapitola 2.1.2. 3.

V závěru práce (druhý odstavec) by bylo možné přesněji formulovat očekávání vůči státu (nemůžeme očekávat, že stát svůj úkol plní stoprocentně). V třetím odstavci je charakterizována činnost neziskových organizací zaměřených na ty oblasti, které nezvládá pokrýt stát. Skutečně jde v činnosti nestátních neziskových organizací jen o odstraňování nedostatků, na které stát nestačí, nebo i o něco dalšího?

I na pozadí uvedených připomínek pokládám práci za docela zdařilou, oceňuji zejména náměty směřující ke zlepšení postavení osamělých matek a doporučuji jí k obhajobě.

V Praze 24. 5. 2006

dr. Ján Mišovič, CSc